

Warszawa, 16 października 2012

**Wydział Dokumentacji
w.m.**

GDDKiA-O/Wa-D.9/26/(335/2012

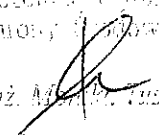
dotyczy: stosowania przepisów z zakresu ochrony gatunkowej

W związku z wytycznymi Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10.08.2012 roku przekazanymi przez Departament Środowiska z dnia 07.09.2012 roku Wydział Ochrony Środowiska zwraca uwagę aby w dokumentacjach dotyczących przygotowywania materiałów do wniosku o ZRID zostały uzyskane i dołączone przez wykonującego opracowanie stosowne zezwolenia na odstępstwa z zakresu przepisów dotyczących ochrony gatunkowej. Zgodnie bowiem z stanowiskiem GDOŚ „*decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie zezwala na przeprowadzenie czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych. [...] Przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę [...] właściwy organ sprawdza zgodność projektu m.in. z wymaganiami ochrony środowiska, do których zaliczyć należy kwestie związane z ochroną gatunkową*”.

Reasumując Wydział Ochrony Środowiska zwraca uwagę iż nie dołączenie do wniosku ZRID stosownych zezwoleń może skutkować nieotrzymaniem Decyzji i opóźnieniem rozpoczęcia inwestycji. Zdaniem Wydziału uzyskanie zezwoleń winno leżeć w kompetencjach Wykonawcy dokumentacji na potrzeby ZRID.

zał. wym.

Naczelnik Wydziału
Ochrony Środowiska

mgr inż. Andrzej Pruszyński

Sprawę prowadzi Grzegorz Bistula-Prószyński
tel. +48 (22) 323-11-29
gbistula@warszawa.gddkia.gov.pl

Generalna Dyrekcja
Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Warszawie

 b/PP 16.10.2012

DO PRZECZYTAŃ

Paweł Mickiewicz
Dyrektor Departamentu Środowiska

GDDKIA/DŚR-WMS/ts/OŚ/026/ 342/12

DS+WP+2R+RI+DO+ZL+Rejcy

07082012.

Warszawa, dnia 2012.09.07

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Warszawie

Wpłynęło do rejestru pod nr

dnia 2012 -09- 07

Dyrektorzy Oddziałów
Generalnej Dyrekcji
Dróg Krajowych i Autostrad

Dotyczy: Informacji GDOŚ w zakresie stosowania przepisów dot. ochrony gatunkowej.

Szanowni Państwo

W załączeniu przesyłam wytyczne Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 10.08.2012r. (pismo znak: DOP-OR.075.03.5.2012.ep.1) pt. „Informacja w zakresie stosowania przepisów dot. ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów w ramach przedsięwzięć współfinansowanych przez Unię Europejską”.

Jak wynika z treści pisma Ministra Rozwoju Regionalnego – przekazującego ww. „Informację” – Komisja Europejska poinformowała Stronę Polską o możliwości rozpoczęcia procedury ws. naruszenia art. 12 Dyrektywy 92/43/EWG (dyrektywy siedliskowej) w wyniku skarg na niewłaściwe stosowanie przepisów implementujących ww. art. dyrektywy do prawa polskiego. Dlatego proszę o zwrócenie szczególnej uwagi na poprawne stosowanie zapisów ustawy o ochronie przyrody w zakresie uzyskiwania i posługiwania się zezwoleniami na odstępstwa od zakazów określonych w ustawie o ochronie przyrody – w związku z art. 56 ww. ustawy.

Jednocześnie zwracam uwagę, że przedmiotowe wytyczne, wynikające wprost z przepisów prawa krajowego, znajdują zastosowanie do wszelkich inwestycji – nie tylko współfinansowanych lub przewidzianych do współfinansowania ze środków unijnych.

Departament Środowiska

Paweł Mickiewicz
DYREKTOR

W załączeniu:

- Pismo GDOŚ z dnia 10.08.2012r., znak: DOP-OR.075.03.5.2012.ep.1 („Informacja w zakresie stosowania przepisów dot. ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów w ramach przedsięwzięć współfinansowanych przez Unię Europejską”),
- Pismo MRR z dnia 28 sierpnia 2012r., znak DWI-IV-82117-373-JW./12.

Do wiadomości:

- DPU w/m

Sprawę prowadził:
Tomasz Siedlecki
tel. (22) 375-88-34
email: tsiedlecki@gddkia.gov.pl

Generalna Dyrekcja
Dróg Krajowych i Autostrad

ul. Żelazna 59
00 848 Warszawa
tel.: (022) 375 88 88
fax: (022) 375 86 00

www.gddkia.gov.pl
e-mail: kancelaria@gddkia.gov.pl

Warszawa, dnia 10.08. 2012 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Michał Kięłsznia

DOP-OR.075.03.5.2012.ep.1

Informacje w zakresie stosowania przepisów dot. ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów w ramach realizacji przedsięwzięć współfinansowanych przez Unię Europejską

ZASADY OGÓLNE

Przepisy dotyczące ochrony gatunkowej znajdują się przede wszystkim w:

- ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) - w szczególności art. 48-58; Informacje uwzględniają najnowsze zmiany przewidziane w ustawie z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw.
- rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Nr 237, poz. 1419);
- rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. poz. 81);
- rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1765).

Przepisy te implementują wymogi dyrektywy 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. dyrektywa siedliskowa) i dyrektywy 2009/147/EC z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (tzw. dyrektywa ptasia).

Ochroną gatunkową ścisłą lub częściową w Polsce objęte są gatunki roślin, zwierząt i grzybów wymienione ww. rozporządzeniach Ministra Środowiska. W stosunku do tych gatunków w rozporządzeniach zostały wprowadzone zakazy (np. zakaz niszczenia, zabijania, ploszenia, niszczenia schronień) oraz powszechnie obowiązujące odstępstwa od tych zakazów.

W przypadku, gdy realizacja inwestycji będzie wiązała się z naruszeniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków objętych ochroną, przeprowadzenie planowanych czynności może nastąpić dopiero po uzyskaniu stosownego zezwolenia na odstępstwo od zakazów w stosunku do gatunków chronionych (dalej zezwolenie), na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody. Właściwy organ może wydać zezwolenie, jeżeli zostaną spełnione wszystkie przesłanki do wydania zezwolenia.

Organy właściwe do wydania zezwolenia (art. 56 ust. 1-2) odpowiednio:

- regionalny dyrektor ochrony środowiska (na większość czynności na obszarze swojego działania oraz na obszarach morskich)
- Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska (na niektóre czynności oraz na obszarze wykraczającym poza granicę dwóch województw)
- Minister Środowiska (na obszarze parku narodowego)

Przesłanki do wydania zezwolenia (art. 56 ust. 4), które muszą być spełnione łącznie:

- brak rozwiązań alternatywnych,
- brak zagrożenia dla dziko występujących populacji chronionych gatunków oraz
- zaistnienia jednej z 7 przesłanek wymienionych w art. 56 ust. 4 powołanej ustawy.

Elementy wniosku o wydanie zezwolenia (art. 56 ust. 6):

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwa i siedziba wnioskodawcy;
- 2) cel wykonania wnioskowanych czynności;
- 3) opis czynności, na którą może być wydane zezwolenie;
- 4) nazwa gatunku lub gatunków, których będą dotyczyły działania, w języku łacińskim i polskim, jeżeli polska nazwa istnieje;
- 5) liczba lub ilość osobników, których dotyczy wniosek, o ile jest to możliwe do ustalenia;
- 6) wskazanie sposobu, metody i stosowanych urządzeń do chwytania, odławiania lub zabijania zwierząt albo sposobu zbioru roślin i grzybów lub sposobu wykonania innych czynności, na które może być wydane zezwolenie, a także miejsca i czasu wykonania czynności oraz wynikających z tego zagrożeń;
- 7) wskazanie podmiotu, który będzie chwycił lub zabijał zwierzęta.

Formularze wniosków do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wraz ze wskazówkami umieszczone są na stronie: <http://www.gdos.gov.pl/Ochrona przyrody/Formy ochrony Przyrody/Ochrona gatunkowa>.

Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zostać przygotowany w oparciu o aktualną inwentaryzację przyrodniczą (odpowiednio np. florystyczną, lichenologiczną, herpetologiczną, chiropterologiczną czy ornitologiczną), przeprowadzoną w terminie i metodą umożliwiającą określenie listy gatunków chronionych, liczebności osobników, inwentaryzację

siedlisk, itd. W tym celu można wykorzystać dane z prawidłowo wykonanego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Sporządzenie wniosku o wydanie zezwolenia oraz realizacja zezwolenia w zakresie ochrony gatunkowej powinny być wykonane lub nadzorowane przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i doświadczenie w zakresie ochrony danej grupy gatunków.

Ponadto we wniosku należy określić zagrożenia wynikające z realizacji wnioskowanych czynności, w tym analizę wpływu czynności na lokalną i krajową populację gatunku. Analiza ta powinna zostać przeprowadzona na podstawie aktualnych danych, a w przypadku ich braku na podstawie inwentaryzacji lokalnej populacji, tj. zarówno osobników, które pozostaną jak i ulegną zniszczeniu.

Jedną z przesłanek do wydania zezwolenia jest brak rozwiązań alternatywnych. W związku z czym wskazane jest, aby we wniosku poinformować o przeanalizowanych rozwiązaniach alternatywnych oraz uzasadnić przyczynę ich niezastosowania. Ponadto należy zawrzeć informacje o planowanych działaniach minimalizujących negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na gatunki chronione.

Elementy zezwolenia (art. 56 ust. 7):

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwa i siedziba wnioskodawcy;
- 2) nazwa gatunku lub gatunków, których będą dotyczyły działania, w języku łacińskim i polskim, jeżeli polska nazwa istnieje;
- 3) liczba lub ilość osobników, których dotyczy zezwolenie, o ile jest to możliwe do ustalenia;
- 4) opis czynności, na które wydaje się zezwolenie;
- 5) wskazanie dozwolonych metod i sposobów chwytania, odławiania lub zabijania zwierząt albo sposobów zbioru roślin i grzybów lub sposobów wykonania innych czynności, na które wydaje się zezwolenie;
- 6) określenie czasu i miejsca wykonania czynności, których dotyczy zezwolenie;
- 7) wskazanie podmiotu, który będzie chwycił lub zabijał zwierzęta;
- 8) określenie terminu złożenia informacji o wykorzystaniu zezwolenia;
- 9) warunki realizacji wynikające z potrzeb ochrony populacji chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów i ich siedlisk.

W zezwoleniu właściwy organ określa m.in. termin złożenia informacji o wykorzystaniu zezwolenia. Warunek przekazywania sprawozdań z wykonanych czynności ma na celu kontrolę realizacji decyzji jak również ocenę skuteczności nałożonych warunków realizacji decyzji. Warunkami realizacji wynikającymi z potrzeb ochrony gatunków mogą być działania minimalizujące lub kompensujące negatywne oddziaływanie planowanych czynności na gatunki chronione np. przemieszczenie roślin lub płazów na inne stanowisko, przywrócenie właściwego stanu siedliska gatunku po zakończeniu inwestycji, wykonanie nasadzeń drzew dla porostów lub owadów chronionych.

Etap inwestycji, w którym należy uzyskać zezwolenie

Wydanie zezwolenia z zakresu ochrony gatunkowej należy traktować jako zagadnienie wstępne w rozumieniu art. 97 § 1 pkt. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), od którego rozstrzygnięcia zależy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zezwalającej na usunięcie drzew, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, pozwolenia na budowę, zezwolenia na realizację inwestycji drogowej czy zezwolenia na lokalizację zjazdu. Zagadnieniem wstępnym jest bowiem zagadnienie prawne o charakterze materialnym, które pojawiło się w toku postępowania w sprawie indywidualnej i ma istotne znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. W związku z czym zezwolenie z zakresu ochrony gatunkowej powinno zostać wydane przed decyzją zezwalającą na realizację przedsięwzięcia, jeżeli wiadomo że realizacja inwestycji będzie wiązała się z czynnościami zakazanymi wobec gatunków chronionych.

W odniesieniu do procedury oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, należy podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie zezwala na przeprowadzenie czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych. Decyzja środowiskowa określa warunki wykorzystywania terenu ze szczególnym uwzględnieniem m.in. konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, w tym gatunków chronionych i może pouczać co do konieczności uzyskania zezwolenia na odstąpienie od zakazów w stosunku do tych gatunków. Jednak brak stosownego pouczenia nie zwalnia z obowiązku uzyskania zezwolenia z zakresu ochrony gatunkowej. Decyzje te wydawane są w odrębnych postępowaniach i mają inny charakter. Zezwolenie z zakresu ochrony gatunkowej ma węższy zakres i przez to zawiera bardziej szczegółowe postanowienia w porównaniu do decyzji środowiskowej. Ponadto często inne organy są właściwe do wydania decyzji środowiskowej i decyzji dot. gatunków chronionych. Podsumowując, wskazania decyzji środowiskowej oraz raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (m.in. właściwie wykonana inwentaryzacja przyrodnicza oraz zalecenia ekspertów) często wykorzystywane są przy sporządzaniu wniosku o wydanie zezwolenia z zakresu ochrony gatunkowej.

Kontrola zezwoleń (art. 56 ust. 7a-7j)

Organ wydający zezwolenie dokonuje kontroli spełniania warunków określonych w wydanych przez siebie zezwoleniach. Jeżeli podmiot, który uzyskał zezwolenie, nie spełnia zawartych w nim warunków, może ono zostać cofnięte.

Ochrona gatunkowa a pozwolenie na budowę

Przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623, z późn.

zm.), właściwy organ sprawdza zgodność projektu budowlanego m.in. z wymaganiami ochrony środowiska, do których zaliczyć należy kwestie związane z ochroną gatunkową.

Zgodnie z art. 75 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 26, poz. 150, z późn. zm.), właściwy organ administracji w pozwoleniu na budowę określa szczegółowo zakres obowiązków dot. ochrony środowiska na obszarze prowadzenia prac oraz kompensację przyrodniczą. Zakres ten powinien uwzględniać postanowienia decyzji z zakresu ochrony gatunkowej.

Ponadto w przypadku gdy organ nadzoru budowlanego otrzyma informację o robotach budowlanych prowadzonych w sposób mogący spowodować zagrożenie dla środowiska, w tym dla gatunków chronionych, to zgodnie z art. 50 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo budowlane, zobowiązany jest on do podjęcia interwencji poprzez wstrzymanie prowadzenia robót w drodze postanowienia.

Konsekwencje karne

Naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych jest wykroczeniem (art. 131 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody), a w przypadku powstania istotnej szkody jest przestępstwem (art. 181 § 3 Kodeksu karnego).

ZASADY SZCZEGÓŁOWE

Okres lęgowy ptaków

W przypadku gdy planowane jest wykonanie czynności, które spowodują płoszenie ptaków i gdy w zasięgu oddziaływania inwestycji występują miejsca wykorzystywane przez ptaki, zasadniczo przeprowadzenie tych czynności powinno nastąpić poza okresem lęgowym ptaków. Okres lęgowy większości gatunków ptaków zawiera się w terminie od 1 marca do 15 października. Natomiast okres lęgowy poszczególnych gatunków ptaków przypada w różnych terminach (np. bieleń – stycznia do lipca, wróble – od lutego/marca do sierpnia, jerzyków – od maja do sierpnia), i może ulegać on nieznacznym przesunięciom w ciągu roku w zależności od warunków pogodowych. Jeżeli z różnych względów nie jest możliwe przeprowadzenie tych czynności poza okresem lęgowym ptaków, np. ze względu na harmonogram prac budowlanych lub zagrożenie bezpieczeństwa, wówczas w szczególnych przypadkach możliwe jest uzyskanie zezwolenia na odstępstwo od zakazu płoszenia i niepokojenia ptaków oraz/lub niszczenia ich schronień (gniazd lub dziupli).

Jeżeli planowane jest usunięcie gniazd ptasich z obiektów budowlanych lub terenów zieleni (np. podczas usuwania drzew, przebudowy mostów, termomodernizacji budynków), poza sezonem lęgowym, tj. od 16 października do końca lutego i będzie to wynikać ze względów bezpieczeństwa lub sanitarnych, to zgodnie z § 8 pkt 2 rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, nie ma potrzeby występowania przez

wnioskodawcę o zezwolenie na usunięcie gniazd. W takim przypadku nadal będzie jednak obowiązywał zakaz niszczenia siedlisk gatunków objętych ochroną i należało będzie uzyskać zezwolenie na odstępstwo od tego zakazu. Zniszczenie siedliska może zostać spowodowane przez np. montowanie krutek w otworach wentylacyjnych, zamykanie okiennic na strych oraz inne uszczelnianie budynków).

Termin przeprowadzenia inwentaryzacji gatunków

Wniosek o wydanie zezwolenia z zakresu ochrony gatunkowej jak również zezwolenia na usunięcie drzew, które mogą być siedliskiem gatunków chronionych, powinien zostać przygotowany w oparciu o aktualną inwentaryzację przyrodniczą, przeprowadzoną w okresie i metodą umożliwiającą stwierdzenie bytowania gatunku na danym terenie.

Przykładowo, na stronie internetowej Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska¹ została umieszczona opinia na temat właściwej metody oraz terminu inwentaryzacji pachnicy dębowej w alejach przydrożnych.

Jeżeli nie jest możliwe jednoznaczne określenie czy na danym terenie występują gatunki chronione (np. poza okresem wegetacyjnym roślin), należy wstrzymać się ze złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia do czasu gdy będzie możliwe przeprowadzenie wiarygodnej inwentaryzacji przyrodniczej. W przypadku braku wystarczających informacji o zagrożeniu jakie stwarzają wnioskowane czynności dla gatunku chronionego, organ nie może wydać zezwolenia z zakresu ochrony gatunkowej. Bowiem zgodnie z zasadą przezorności (art. 19 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej 2010/C 83/01), wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków należy traktować tak, jak pewność ich wystąpienia.

Ochrona zadrzewień a ochrona gatunków chronionych

Właściwy organ (wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta lub wojewódzki konserwator zabytków) przed wydaniem zezwolenia na usunięcie drzew dokonuje oględzin w zakresie występowania w obrębie zadrzewień gatunków chronionych (art. 83 ust. 1 i 2c). Ponadto w przypadku usuwania drzew rosnących w obrębie pasa drogowego drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, projekt decyzji uzgadniany jest z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska (art. 83 ust. 2a).

W przypadku gdy usunięcie drzew lub krzewów wiązało się będzie z naruszeniem zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych (np. niszczeniem płoż porostów, larw bezkręgowców w dziuplach czy gniazd ptaków) zainteresowany podmiot powinien wystąpić na podstawie art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody do właściwego organu o wydanie zezwolenia na odstępstwo od danego zakazu, ponieważ rozstrzygnięcie w zakresie ochrony gatunkowej należy traktować jako zagadnienie wstępne.

¹ http://www.gdos.gov.pl/Articles/view/2008/Wytyczne_i_poradniki

Najskuteczniejszą metodą ochrony populacji chronionych gatunków, których siedliskiem są drzewa przydrożne, jest pozostawianie drzew bez ingerencji. W związku z czym w pierwszej kolejności należy zastosować rozwiązania alternatywne do usuwania zadrzewień, np.

- wytypowanie i pozostawienie alej i szpalerów drzew o wysokich wartościach przyrodniczych,
- rozbudowywanie dróg poprzez budowę nowych pasów jezdni i w ten sposób zachowanie całej alei i szpalerów drzew pomiędzy pasami,
- zachowanie drzew po jednej stronie drogi,
- stosowanie barier energochłonnych, odblaskowych oznakowań drzew lub znaków ostrzegawczych - w celu zminimalizowania zagrożenia w przypadku usytuowania drzew w małej odległości od krawędzi drogi lub ograniczających
- stosowanie luster drogowych, cięć technicznych dostosowanych do wymagań gatunku drzewa lub znaków ostrzegawczych - w przypadku drzew ograniczających widoczność na drodze.

Ponadto należy stosować rozwiązania minimalizujące negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia, w ramach którego usuwane są zadrzewienia przydrożne, poprzez wykonywanie nasadzeń zastępczych rodzimymi gatunkami drzew, odpowiednimi dla warunków siedliskowych, które w przyszłości będą mogły stanowić siedlisko dla gatunku chronionego.

Metody ochrony gatunków

Zgodnie z rozporządzeniami Ministra Środowiska w sprawie ochrony gatunkowej, sposoby ochrony gatunków dziko występujących zwierząt, roślin i grzybów polegają m.in. na:

- zabezpieczaniu ostoi i stanowisk gatunków przed zagrożeniami zewnętrznymi;
- dostosowaniu terminów i sposobów wykonywania prac budowlanych, remontowych i innych do okresów lęgów, rozrodu i hibernacji zwierząt,
- renaturyzacji i odtwarzaniu siedlisk,
- przenoszeniu osobników zagrożonych na nowe stanowiska,
- utrzymywaniu lub odtwarzaniu właściwych dla gatunku stosunków wodnych,
- odtwarzaniu oraz zakładaniu nowych zadrzewień śródpolnych,
- budowy sztucznych miejsc lęgowych, wodopojów,
- zapewnianiu drożności cieków będących szlakami migracji, w tym budowy przepławek i kanałów, rozbiórki przeszkód oraz stałej konserwacji istniejących przepławek,
- instalowaniu przejść dla zwierząt pod i nad drogami publicznymi oraz liniami kolejowymi.

MINISTERSTWO
ROZWOJU REGIONALNEGOSekretarz Stanu
Adam Zdziebiło

DWI-IV-82117-273-JW/12

Warszawa, 18 sierpnia 2012 r.

wg rozdziałnika

Szanowni Państwo,

W nawiązaniu do spotkania Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska z Komisją Europejską w dniu 22 maja 2012 r., które dotyczyło m.in. skarg w sprawie niestosowania w ramach realizacji przedsięwzięć współfinansowanych przez UE przepisów z zakresu ochrony gatunkowej, które implementują art. 12 Dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. dyrektywa siedliskowa), zwracam się z uprzejmą prośbą o przekazanie załączonego pisma do Instytucji Wdrażających Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko oraz beneficjentów.

Ponadto informuję, że choć w przedmiotowej sprawie nie zostało jeszcze przesłane zapytanie w systemie EU-Pilot, to Komisja Europejska poinformowała o możliwości rozpoczęcia procedury ws. naruszenia ww. przepisu, co w przypadku niepodjęcia stosownych działań, może wiązać z utratą współfinansowania UE dla projektów.

Wobec powyższego, zgodnie z sugestią Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, proszę również o rekomendowanie beneficjentom realizacji prowadzonych przez nich działań inwestycyjnych zgodnie ze wskazaniem sformułowanymi w załączonym piśmie.

Z poważaniem,

Zał. 1. – pismo GDOŚ

Rozdziałnik:

1. Pani Aneta Wilmańska, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Środowiska;
2. Pan Sławomir Neumann, Sekretarz Stanu, Ministerstwo Zdrowia;
3. Pani Patrycja Wolińska-Bartkiewicz, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej;
4. Pani Iłona Antoniszyn-Klik, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Gospodarki;
5. Pani Monika Smoleń, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
6. Pan Krzysztof Jan Kurzydłowski, Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

NARODOWA
STRATEGIA SPÓJNOŚCIMinisterstwo
Rozwoju Regionalnego
ul. Wspólna 2/4
00-926 Warszawatel. (22) 461 39 50
fax (22) 461 31 23
www.mrr.gov.pl
www.funduszeuropejskie.gov.plLINIA
EUROPEJSKA